

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 15 lutego 2007 r. (28.02)
(OR. en)**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0142 (COD)**

6060/07

LIMITE

**VISA 47
CODEC 92
COMIX 143**

WYNIK POSTĘPOWANIA

Od: Grupa Robocza ds. Wiz/komitet mieszany (UE-Islandia/Norwegia/Szwajcaria)
data: **9 stycznia i 5 lutego 2007 r.**

Nr wniosku Kom.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

Dotyczy: Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego
wspólnotowy kodeks wizowy

Grupa Robocza ds. Wiz przeanalizowała art. 10–14 i załącznik III na podstawie wniosku Komisji. Wynik analizy znajduje się w załączniku do niniejszej noty. Oprócz tego poruszono kwestie ogólne wyszczególnione poniżej:

1) Przepisy prawa wobec poleceń administracyjnych

Niektóre delegacje uznały, że przyszły kodeks wizowy powinien zawierać jedynie ściśle prawne zasady wydawania wiz i możliwie jak najmniej przepisów dotyczących procedury wydawania wiz (zob. uwagi na temat art. 10 znajdujące się w załączniku do niniejszej noty). Procedury należy określić w wytycznych dotyczących praktycznego zastosowania kodeksu wizowego (art. 45). **Przedstawiciel Komisji** zgodził się co do zasady, ale podkreślił, że jednym z głównych celów sporządzenia niniejszego rozporządzenia jest ustalenie jednoznacznych zasad, które byłyby łatwiejsze do stosowania przez wszystkie państwa członkowskie i których wynikiem byłoby równe traktowanie osób ubiegających się o wizę, wobec czego zasady ogólne muszą stanowić część tekstu legislacyjnego, tak jak w przypadku „Kodeksu granicznego Schengen” (Schengen Border Code – SBC). Przedstawiciel Komisji ostrzegł przed niebezpieczeństwem arbitralnego stosowania elastycznych zasad.

2) Pojęcie „dopuszczalności” (połączone z art. 10 ust. 4 i art. 19)

Komentując uwagi przedstawione przez delegacje w związku z art. 10 (zob. str. 4) przedstawiciel **Komisji** podkreślił rozróżnienie, jakiego należy dokonać między „dopuszczalnością” wniosku i faktyczną decyzją o wydaniu lub odmowie wydania wizy. W tym ostatnim przypadku potrzebne będzie uzasadnienie i powinna istnieć możliwość odwołania, natomiast, według Służb Prawnych Komisji, uznanie wniosku za „niedopuszczalny” należy postrzegać jako decyzję administracyjną, od której nie powinno przysługiwać odwołanie (i która nie powinna w żadnym stopniu wpływać na przyszłe wnioski). Obecnie przypadki, w których wnioskodawca nie przedkłada kompletnego dossier są różnie traktowane przez państwa członkowskie i niektóre z nich zaliczają wnioski odrzucone z przyczyn materialnych do decyzji „odmownych”. Przedstawiciel Komisji przypomniał, że analizowany projekt rozporządzenia w sprawie VIS nie zawiera żadnych odniesień do pojęcia „dopuszczalności”, ponieważ jest on oparty na obecnym dorobku, ale jak wielokrotnie wskazano, rozporządzenie w sprawie VIS będzie musiało być zmienione po przyjęciu kodeksu wizowego. Delegacja **BE** zaproponowała aby, zamiast odniesienia do „niedopuszczalności” w art. 19, wprowadzić definicję „dopuszczalności” jako szczególny aspekt polityki wizowej i zaproponowała, aby Służby Prawne Rady (SPR) rozważyły ewentualną potrzebę wprowadzenia prawa do odwołania od „deklaracji o niedopuszczalności”. SPR zauważyły wstępnie, że w ramach ogólnej zasady jakakolwiek decyzja administracyjna o odrzuceniu wniosku powinna dawać prawo do odwołania, ponieważ odrzucenie wniosku z przyczyn materialnych może skrywać faktyczną odmowę. Delegacja **IT** stwierdziła, że wprowadzenie nowej zasady stworzy większy nieład w dziedzinie wiz krótkoterminowych.

Rozdział II

Wniosek

Artykuł 10

Praktyczne zasady składania wniosku

1. Wniosek należy złożyć najpóźniej trzy miesiące przed rozpoczęciem planowanej wizyty^{1 2}.
2. Osoby ubiegające się³ o wizę mogą zostać zobowiązane do umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku. Termin spotkania można uzgodnić bezpośrednio z pracownikami misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego lub w stosownych przypadkach poprzez pośrednika. Spotkanie⁴ ma miejsce przed upływem dwóch tygodni⁵.

¹ Delegacja **FR** zaproponowała dodanie następującego zdania: „lub przed datą wygaśnięcia wielokrotnej wizy wjazdowej o długim okresie ważności.”.

² Delegacja **AT** była zdania, że bardziej odpowiednie będzie następujące sformułowanie ust. 1: Wizy zostaną wydane najpóźniej trzy miesiące przed rozpoczęciem planowanej wizyty.

³ Delegacja **NL** pragnęła zastąpić to wyrażenie wyrażeniem „cudzoziemcy podlegający obowiązkowi wizowemu”, lecz **Komisja** uznała, że definicja w art. 2 ust. 1 jest wystarczająca.

⁴ Delegacja **HU** pragnie wstawić tu wyrażenie „powinno mieć miejsce”.

⁵ Liczne delegacje (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) uznały ten termin za zbyt krótki, szczególnie w okresach szczytowych. Delegacja **AT** dodała, że ten rodzaj przepisu powinien znaleźć się w instrukcji stosowania kodeksu. W nawiązaniu do ogólnych uwag na temat treści kodeksu i wytycznych (patrz wstęp), **Komisja** podkreśliła, że długość terminu można zmienić, ale że ustalonego terminu nie należy traktować jedynie jako praktycznego szczegółu. **Komisja** przypomniała delegacjom, że państwa członkowskie są zobowiązane do ustalenia adekwatnych procedur i do sprawiedliwego traktowania wnioskodawców.

Delegacja **BE** była zdania, że jeśli wprowadzony zostanie ustalony termin, to należy określić konsekwencje niedotrzymania tego terminu. **BE** zaproponowała następujące brzmienie tekstu: „w racjonalnym terminie”, a termin można potem określić w wytycznych.

Delegacje **FR** i **IT** poparły tę propozycję, mając na uwadze ogromną różnorodność sytuacji/krajów trzecich/okoliczności wydawania wiz, co oznacza, że nigdy nie dałoby się zastosować ustalonego terminu na całym świecie.

- 3.¹ W odpowiednio uzasadnionych lub pilnych przypadkach osobom ubiegającym się o wizę zezwala się na złożenie wniosku bez uprzedniego umówienia się na spotkanie, lub wyznacza się spotkanie w terminie natychmiastowym².
4. Jeżeli informacje udzielone w związku z wnioskiem są niekompletne, wnioskodawcę informuje się o wymaganych dodatkowych dokumentach³. Wnioskodawcę wzywa się do bezzwłocznego⁴ udzielenia dodatkowych informacji/ dostarczenia dodatkowych dokumentów i informuje, że jeżeli nie udzieli on wymaganych informacji przed upływem 1⁵ miesiąca kalendarzowego od dnia, w którym się o nie zwrócono, wniosek zostanie uznany za niedopuszczalny⁶.

¹ Delegacja **LU** uznała, że przepis ten należy przenieść do przyszłych wytycznych. Objasniając powiązanie między ust. 2 i 3 **Komisja** zauważyła, że celem tutaj jest umożliwienie państwom członkowskim współpracy z zewnętrznym podmiotem świadczącym usługi odbierania wniosków, jednocześnie utrzymując możliwość składania wniosków bezpośrednio w konsulacie. Delegacja **EE** uznała, że brzmienie ust. 2 i 3 jest niedokładne. **Komisja** przypomniała, że jak stwierdziło wiele delegacji, taka jest obecnie praktyka i że Komisja jedynie przełożyła tę praktykę na zasadę ogólną.

² Delegacje **FR** i **NL** zastanawiały się nad znaczeniem tego wyrazu.

³ **Komisja** rozważy propozycję przedstawioną przez delegacje **HU** i **LV** dotyczącą sporządzenia jednolitego formularza do dokumentów dodatkowych.

⁴ Delegacje **DK** i **LV** zastanawiały się nad znaczeniem tego wyrazu.

⁵ Delegacje **SE**, **IT** i **LV** uznały, że bardziej odpowiedni będzie termin 2 tygodni w celu uniknięcia sytuacji, w której konsulaty musiałyby przechowywać duże ilości niekompletnych dossier, natomiast delegacje **BE** i **LU** uznały termin 1 miesiąca za nieodpowiedni. **Komisja** utrzymywała, że konieczny jest powszechnie obowiązujący termin.

⁶ Delegacja **NL** była zdania, że należy wprowadzić rozróżnienie między niezbędnymi dokumentami (tj. paszportem) i dokumentami dodatkowymi i zgłosiła zastrzeżenie weryfikacji do tego ustępu. **Komisja** była skłonna omówić kwestię takiego rozróżnienia w związku z art. 12. Delegacja **NO** zgłosiła zastrzeżenie, ponieważ zgodnie z norweskim prawem krajowym wszystkie decyzje podjęte w związku z wnioskami o wizę, także decyzje uznające te wnioski za „niedopuszczalne” (art. 19 ust. 1) muszą być uzasadnione i przysługuje od nich prawo odwołania.

*Artykuł 11****Pobieranie danych biometrycznych**

¹ Delegacja **FR** zastanawiała się, czy chronologia wypadków znajdująca się w art. 10 jest logiczna: ust. 1–3 dotyczą „dostępu do punktów”, natomiast ust. 4 zajmuje się „pewnymi aspektami analizy”. **FR** zaproponowała, że jeśli wprowadzona zostanie koncepcja „kompletnego dossier”, należy sporządzić wyczerpujący wykaz niezbędnych dokumentów uzupełniających w celu zapewnienia wyraźnej definicji „warunków dopuszczalności”. Delegacja **HU** podzielała ten punkt widzenia. **Komisja** zaproponowała omówienie ewentualnego przeniesienia art. 10 ust. 4 do innego artykułu przy analizowaniu art. 12 i 19. **Komisja** zwróciła uwagę delegacji na fakt, że art. 12 wyszczególnia kryteria dopuszczalności (niezbędna dokumentacja), które są następnie szczegółowo przedstawione w art. 13–15. **Komisja** rozpatrzy jednak propozycje delegacji francuskiej. Delegacja **AT** uznała zwrot „uznany za niedopuszczalny” za zbyt niedokładny. Obecnie wiza jest wydawana lub wniosek jest odrzucany z przyczyn materialnych lub formalnych. Delegacja **CZ** zgodziła się z **FR** i **AT**.

* Ten artykuł nie został przeanalizowany, ponieważ stanowi część projektu rozporządzenia zmieniającego WIK (13620/2/06)

Składanie wniosku wizowego¹

- 1². Składając wniosek wizowy, osoba ubiegająca się o wizę ma obowiązek:
- a) wypełnić formularz wniosku, o którym mowa w art. 13;
 - b) przedstawić ważny dokument podróży, którego ważność musi³ upływać przynajmniej trzy miesiące po planowanej dacie opuszczenia terytorium państw członkowskich, zawierający przynajmniej jedną⁴ wolną stronę, na której umieszcza się wizy⁵;
 - c) dostarczyć dokumenty uzupełniające zgodnie z art. 14 i załącznikiem IV⁶, potwierdzające cel i długość pobytu;

¹ Delegacja **DE** zauważyła, że ogólna zasada potrzeby osobistej rozmowy z każdym wnioskodawcą (oraz ewentualne odstępstwa od tej zasady) powinna być wyraźnie określona w rozporządzeniu. **DE** uznała także, że zmiana struktury art. 12, 14, 15, 18 i 23 jest uzasadniona w celu wprowadzenia wyraźnego rozróżnienia między a) wymogami materialnymi, b) wymogami proceduralnymi i c) prawem do odwołania. Delegacje **EE**, **NL**, **FR** i **AT** poparły kwestie podniesione przez **DE**, przy czym **FR** dodała, że podstawowymi warunkami „dopuszczalności” powinny być przedstawienie wypełnionego wniosku, ważny dokument podróży i uiszczenie opłaty administracyjnej. Następnie, druga część dokumentów uzupełniających powinna potwierdzać spełnienie warunków wjazdu określonych w SBC, a także środki utrzymania, odpowiednie podróżne ubezpieczenie zdrowotne, sposób powrotu do kraju pochodzenia, oraz sytuację społeczno-gospodarczą w kraju zamieszkania. **Komisja** zwróciła uwagę delegacji na art. 11 (który zostanie podjęty po uzgodnieniu zmiany WIK), który zawiera klucz do kwestii wyglądu (przy pierwszym wniosku).

² Delegacja **FR** uznała za dziwne, że ustęp ten wyszczególnia liczne wymogi i dokumenty uzupełniające bez uzasadniania ich. **Komisja** ponownie rozważy ten ustęp, ale zasadniczo elementy te stanowią „warunki dopuszczalności”.

³ Delegacja **DK** zaproponowała dodanie zwrotu „zasadniczo”, ponieważ mogą mieć zastosowanie inne terminy. **Komisja** przypomniała, że termin 3 miesięcy jest terminem ważności stosowanym w obecnym prawodawstwie, ale jeżeli państwa członkowskie wymagają w praktyce dłuższych terminów, zostanie to uwzględnione.

⁴ Delegacja **FR** była zdania, że co najmniej 2 strony muszą być wolne w celu umożliwienia umieszczenia naklejki i stempli (tych ostatnich na granicy).

⁵ Delegacja **LT** wolała obecną wersję tego przepisu znajdującą się w WIK, uważając to sformułowanie za zbyt restrykcyjne.

⁶ **Komisja** podkreśliła, że jest to struktura identyczna z punktem zawartym w SBC.

- d) dostarczyć dowody posiadania wystarczających środków utrzymania zgodnie z art. 5 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen¹;
 - e) umożliwić pobranie danych biometrycznych zgodnie z art. 11 ust. 2;
 - f) uiścić opłatę manipulacyjną określoną w art. 16.
2. W stosownych przypadkach wnioskodawca przedstawia dowód posiadania odpowiedniego podróznego ubezpieczenia medycznego zgodnie z art. 15². Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich mogą w ramach lokalnej współpracy konsularnej uzgodnić, że taki dowód należy przedstawić tylko w przypadkach, gdy wiza zostaje wydana³.
3. W stosownych przypadkach w paszporcie wnioskodawcy umieszcza się stempel, o którym mowa w art. 17⁴.

¹ Delegacja **NL** uznała, że nie należy wprowadzać odniesienia do SBC, ponieważ sytuacja na granicach różni się od sytuacji, w której dana osoba składa wniosek o wizę w urzędzie konsularnym. Propozycję tę poparła delegacja **DK** dodając, że nie wszyscy wnioskodawcy powinni mieć obowiązek potwierdzenia posiadania dostatecznych środków utrzymania, np. osoby podróżujące służbowo w dobrej wierze powinny być zwolnione z tego obowiązku. W związku z uwagą delegacji **BE przewodniczący** przypomniał delegacjom, że poprzedni załącznik 7 do WIK został uchylony przez SBC i wzmianka o środkach utrzymania potrzebnych do wjazdu na obszar Schengen znajduje się obecnie w art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia. **Komisja** przypomniała delegacjom, że dowód na posiadanie dostatecznych środków utrzymania jest jednym z warunków wjazdu, a zatem także warunkiem uzyskania wizy.

² Delegacja **FR** przy wsparciu delegacji **AT** pragnęła możliwości zwolnienia z tego wymogu i preferowała sformułowanie znajdujące się w WIK (część V, pkt. 1.4 akapit dziewiąty, str. 30 (12357/1/05)) **Komisja** podkreśliła, że warunki wjazdu, warunki uzyskania wizy i warunki przemieszczania się w obszarze Schengen są identyczne, natomiast różne są sposoby potwierdzenia posiadania przez daną osobę dostatecznych środków utrzymania. Delegacja **LU** zgodziła się z tym i zwróciła uwagę delegacji na fakt, że nawet wnioskodawcy działający w dobrej wierze mogą zostać wezwani do przedstawienia na granicy dowodów potwierdzających posiadanie dostatecznych środków utrzymania; por. także art. 41 projektu rozporządzenia. **Komisja** zauważyła, że art. 12 ust. 2 i art. 15 są oparte na zmienionych wytycznych sporządzonych w roku 2005 i zaktualizowanych w roku 2006 po wprowadzeniu podróznego ubezpieczenia zdrowotnego (9654/06 VISA 137 COMIX 482), ale Komisja jest skłonna zmienić ten tekst.

³ Delegacje **EE** i **LV** były zdania, że podrózne ubezpieczenie zdrowotne powinno stanowić część dokumentów uzupełniających i powinno być przedstawiane przy składaniu wniosku, a nigdy przy wydawaniu wizy. Ten punkt widzenia poparły delegacje **BE** i **FR** dowodząc, że gdy podrózne ubezpieczenie zdrowotne jest przedstawiane wyłącznie przy wydawaniu wizy, stwarza to problemy dla władz konsularnych. Delegacja **NO** stwierdziła, że trudno wymagać od wnioskodawcy opłacenia ubezpieczenia zanim dowie się on, czy zostanie wydana mu wiza i zaproponowała dodanie tekstu odnoszącego się do „uprzedniego potwierdzenia”.

⁴ Delegacje **IT** i **AT** zauważyły, że nie jest to potrzebne, ponieważ wszystkie informacje będą przechowywane w systemie VIS. **Komisja** zwróciła uwagę delegacji na art. 17 ust. 5 stanowiący, że przepis ten zostanie uchylony w chwili gdy dane zostaną przekazane do VIS.

Artykuł 13

Formularz wniosku

1. Osoby ubiegające się o wizę wypełniają i podpisują formularz wniosku¹ zamieszczony w załączniku III. Osoby towarzyszące wpisane do dokumentu podróży wnioskodawcy wypełniają oddzielne formularze wniosku.
2. Misja dyplomatyczna lub urząd konsularny udostępnia bezpłatnie osobom ubiegającym się o wizę formularze wniosku, które są również powszechnie i łatwo dostępne w wersji papierowej i w formie elektronicznej.
3. Formularz jest dostępny w następujących językach^{2 3}:
 - a) języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, do którego wymagana jest wiza;
 - b) języku(-ach) urzędowym(-ych) kraju przyjmującego lub
 - c) języku(-ach) urzędowym(-ych) kraju przyjmującego i języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, do którego wnioskowana jest wiza.

¹ Delegacje **AT** i **FR** uznały za bardziej odpowiednie następujące brzmienie: „wnioskodawca przedkłada wypełniony i podpisany wniosek”, powinien być także dodany przepis wskazujący, że w przypadku nieletnich wniosek powinien być przedłożony przez osoby sprawujące władzę rodzicielską. **Komisja** uznała, że trzeba rozróżnić między wypełnianiem, podpisywaniem i kategorią wnioskodawcy. Delegacja **IT** była zdania, że wniosek należy podpisywać w obecności personelu konsularnego. **Komisja** stwierdziła, że byłoby to idealnym rozwiązaniem, ale zastanawiała się, jak działałoby to w praktyce, kiedy wnioski przekazywane są przez biura podróży itd.

² Delegacje **NL** i **CZ** zaproponowały skreślenie lit. b) i c).

³ **Komisja** podkreśliła, że ważne jest, aby nie mieszać samego wniosku i wypełniania wniosku i to, co może wydawać się prostą kwestią proceduralną (dostępność wniosku w różnych językach) jest problematyczne, co widać z wielu skarg otrzymywanych przez Komisję od osób ubiegających się o wizy.

Oprócz języków wymienionych w pierwszym akapicie formularz można udostępnić w innym języku urzędowym Unii Europejskiej.

Jeżeli formularz jest dostępny jedynie w językach urzędowych państwa członkowskiego, do którego wnioskowana jest wiza, każdemu wnioskodawcy udostępnia się dodatkowo tłumaczenie formularza wniosku na język(i) urzędowy(-e) kraju przyjmującego.

Tłumaczenie formularza wniosku na język(i) urzędowy(-e) kraju przyjmującego jest wykonywane w ramach lokalnej współpracy konsularnej¹.

4. Wnioskodawcom udziela się informacji, w jakim(-ch) języku(-ach) można wypełniać formularz wniosku.

Artykuł 14

Dokumenty uzupełniające

1. Osoba ubiegająca się o wizę przedstawia² następujące dokumenty:
 - a) dokumenty dotyczące celu³ podróży⁴;
 - b) dokumenty dotyczące zakwaterowania;
 - c) dokumenty dotyczące dostępnych środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania⁵;

¹ Delegacja **HU** stwierdziła, że przepisy te powinny być zawarte w wytycznych.

² Delegacje **SE** i **IT** pragną wprowadzić tu wyraz „może” lub „powinna”. Poparła to delegacja **FR** zauważając, że wnioskodawcy działający w dobrej wierze (na przykład biznesmeni) powinni być zwolnieni z obowiązku przedkładania całej tej dokumentacji. To także umożliwiłoby personelowi konsularnemu koncentrowanie się na bardziej problemowych wnioskodawcach. **FR** preferowała brzmienie użyte w WIK. **Komisja** przypomniła, że obowiązek przedłożenia tych dokumentów mają wszyscy wnioskodawcy. Osoby działające w dobrej wierze mogłyby następnie otrzymać wielokrotną wizę wjazdową o długim okresie ważności. Gdy jednak osoba taka składa wniosek w innym okresie, jej działanie w dobrej wierze musiałoby być ponownie udowodnione.

³ Delegacja **FR** zauważyła, że należy to tłumaczyć jako „motif de voyage”.

⁴ Odpowiadając na zapytanie delegacji **ES** **Komisja** zwróciła uwagę delegacji na art. 18 ust. 6, z którego można wnioskować, że osoby ubiegające się o wizę lotniskową nie muszą, z przyczyn oczywistych, przedstawiać dokumentów dotyczących podróży/pobytu. Komisja nie będzie przeciwna dodaniu zwrotu „nie naruszając art. 18 ust. 6”. **ES** zaproponowała przeformułowanie zdania wstępnego ust. 1: „Osoby ubiegające się o jednolitą wizę”.

⁵ Delegacja **NL** była zdania, że środki finansowe powinny obejmować także koszty podróży. Według **Komisji** środki utrzymania obejmują zarówno koszty podróży, jak i pobytu. Można to określić bardzo dokładnie, ale należy utrzymać spójność z SBC.

- d) dokumenty potwierdzające zamiar powrotu wnioskodawcy do kraju, z którego wyjeżdża¹.

2

Formularz potwierdzający zaproszenie, zakwaterowanie oraz pokrycie kosztów związanych z pobytem zamieszczono w załączniku V³.

2. Niekompletny wykaz dokumentów uzupełniających, o przedstawienie których misja dyplomatyczna lub urząd konsularny mogą się zwrócić do wnioskodawcy w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w art. 12 ust. 1 lit. c) i d), znajduje się w załączniku IV.
3. W ramach lokalnej współpracy konsularnej ocenia się, czy na danym obszarze właściwości istnieje konieczność uzupełnienia i ujednolicenia wykazów dokumentów uzupełniających zawartych w załączniku IV w celu uwzględnienia warunków lokalnych.

¹ Delegacja **FR** zaproponowała następujące brzmienie: „dokumenty umożliwiające ocenę intencji wnioskodawcy powrotu do kraju, z którego wyjeżdża.” **Komisja** była w stanie to zaakceptować.

² **FR** pragnęła dodać „e) dowód posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego”. **Komisja** nie była skłonna zaakceptować tej propozycji podkreślając, że przedstawienie dowodu posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego nie może być uważane za przedstawienie dokumentu uzupełniającego, a raczej jako jeden z warunków, które mają być spełnione przed wydaniem wizy.

Delegacja **FI** zastanawiała się, czy nie należy gdzieś wzmiankować o fotografii. **Komisja** zauważyła, że zdjęcie należy dołączyć do wniosku, a zatem nie ma potrzeby wyszczególniania go.

³ **DK** i **NO** pragnęły nadal korzystać z formularzy krajowych. **Komisja** zauważyła, że celem wprowadzenia zharmonizowanego formularza jest właśnie unikanie wykorzystywania różnych formularzy.

Zdjęcie

**ZAŁĄCZNIK III: UJEDNOLICONY FORMULARZ WNIOSKU
WIZOWEGO**

Wniosek o przyznanie wizy Schengen

Niniejszy formularz jest bezpłatny

Pieczęć ambasady lub
konsulatu

1. Nazwisko(-a)			WYPEŁNIA AMBASADA/ KONSULAT Data wniosku : Wniosek złożono w ☐ ambasadzie/ konsulacie ☐ ośrodka składania wniosków ☐ biurze podróży Nazwa: ☐ dostawcy usług Nazwa: ☐ Inne Nazwa: Przyjęty przez :
2. Nazwisko(-a) rodowe (wcześniej używane nazwisko(-a))			
3. Imiona			
4. Data urodzenia (rok-miesiąc- dzień)	5. Miejsce i kraj urodzenia	6. Obywatelstwo	
7. Płeć ☐ Mężczyzna ☐ Kobieta		8. Stan cywilny: ☐ Kawaler/Panna ☐ Żonaty/Zamężna ☐ W separacji ☐ Rozwiedziony/a ☐ Wdowiec/Wdowa ☐ Inne	
9. Rodzaj dokumentu podróży: ☐ Paszport krajowy ☐ Paszport dyplomatyczny ☐ Paszport służbowy ☐ Paszport specjalny ☐ Inny dokument podróży (jaki?):			
10. Numer dokumentu podróży	11. Wydany przez Ważny do		
12. Jeżeli zamieszkuje Pan(-i) na stałe w innym kraju niż kraj pochodzenia, czy posiada Pan(-i) pozwolenie na powrót do tego kraju? ☐ Nie ☐ Tak, (numer i data ważności)			
* 13. Wykonywany zawód			☐ Zaproszenie ☐ Środki transportu ☐ Powiązanie z innym wnioskiem ☐ Inne:
* 14. Pracodawca, jego adres i nr telefonu. Dla uczniów, nazwa i adres szkoły.			
15. Główne docelowe państwo członkowskie			
16. Wnioskowana liczba wjazdów ☐ Pojedynczy wjazd ☐ Dwa wjazdy ☐ Wiele wjazdów	17. Czas trwania pobytu lub tranzytu Wystąpiono o przyznanie wizy na: ☐ pobyt, wpisać liczbę dni _____ ☐ tranzyt lotniskowy		Wiza : ☐ Odrzucona ☐ Udzielona ☐ Wiza długoterminowa ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D Liczba wjazdów : ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotny Ważna od do
18. Poprzednie wizy (wydane w ciągu ostatnich trzech lat)			
19. Pozwolenie na wjazd do państwa docelowego (w przypadku wniosku o wizę tranzytową lub lotniskową) Wydane przez: _____ Ważne do: _____			

* Na pytania oznaczone symbolem * nie muszą odpowiadać członkowie rodziny obywatela UE lub EOG (małżonek, dziecko i pozostający na utrzymaniu wstępní). Członkowie rodziny obywatela UE lub EOG muszą przedstawić dokumenty potwierdzające pokrewieństwo i wypełnić pole nr XX.

20. Cel podróży Turystyka Biznes Odwiedziny rodziny lub przyjaciół Kultura/Sport Względy urzędowe Względy zdrowotne Inne (jakie?):			WYPEŁNIA AMBASADA/ KONSULAT
* 21. Data przyjazdu		* 22. Data wyjazdu	
* 23. Nazwisko osoby przyjmującej w państwach członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, podać nazwę hotelu lub tymczasowy adres w państwach członkowskich			
Adres (oraz e-mail) osoby przyjmującej		Telefon (oraz faks)	
24. Nazwa i adres przedsiębiorstwa/organizacji zapraszającej		Telefon (oraz faks) przedsiębiorstwa/organizacji	
Nazwisko, adres, telefon (faks, e-mail) osoby kontaktowej w przedsiębiorstwie/organizacji:			
* 25. Koszty podróży i pobytu pokrywa sam podróżujący ☐ Inna osoba ☐ Środki utrzymania w czasie pobytu Gotówka Czeki podróżne Karty kredytowe Zakwaterowanie Inne:			
* 26. Jeżeli koszty podróży, mieszkania w czasie pobytu są opłacane przez osobę przyjmującą/ przedsiębiorstwo/ organizację Środki utrzymania w czasie pobytu Gotówka Czeki podróżne Karty kredytowe Zakwaterowanie Inne: Przedstawiono dowód zaproszenia, pokrycia kosztów i zakwaterowania ☐			
27. Ubezpieczenie podróżne lub zdrowotne. Nazwa towarzystwa ubezpieczeniowego		☐ Nie dotyczy Numer polisy:	
Ważna do:			
28. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE lub EOG			
Nazwisko		Imię	
Data urodzenia	Obywatelstwo	Numer paszportu	
Pokrewieństwo z obywatelem UE lub EOG ☐ współmałżonek ☐ dziecko ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu			
29. Adres domowy lub e-mail wnioskodawcy		Numer telefonu	
30. Miejsce i data	31. Podpis (w przypadku nieletnich podpis opiekuna/ przedstawiciela prawnego)		

Oświadczenie do podpisania w przypadku ubiegania się o wielokrotną wizę wjazdową (por. punkt 16)

Jestem świadomy/-a potrzeby posiadania odpowiedniego ubezpieczenia zdrowotnego na pierwszy pobyt i na kolejne pobyty w państwach członkowskich.

Podpis

RÓŻNE UWAGI DO ZAŁĄCZNIKA III:

Komisja przypomniła, że jednolity formularz wniosku wizowego został wprowadzony dopiero w roku 2002 i że nie wprowadzono żadnych istotnych zmian, ponieważ pierwotna wersja wydawała się być ogólnie zadowalająca. Dokonano jednak pewnych zmian w celu

- uwzględnienia pewnych wyborów dokonanych w projekcie rozporządzenia, tj. skreślono odniesienia do wiz kategorii D+C i wiz grupowych oraz dodano oświadczenie dotyczące podróznego ubezpieczenia zdrowotnego (do podpisania w przypadku wydania wielokrotnej wizy wjazdowej);
- przewidzenia zmiany rozporządzenia 539/2001: zmiana brzmienia w polu nr 9, która odpowiada brzmieniu rozporządzenia 1632/2006;
- przewidzenia VIS: skreślono liczne pola w obecnym wniosku, ponieważ dotyczyły one informacji uznanej za mniej istotną z uwagi na zapewnienie informacji o tożsamości wnioskodawcy przez pobranie danych biometrycznych i przyjęcie ostatecznego oświadczenia o ochronie danych uwzględniającego przechowywanie danych w VIS.

Delegacja **NL**, popierana przez delegację **FR**, zaproponowała zmianę rozkładu wniosku z przyczyn praktycznych, tak aby zdjęcie znajdowało się po prawej stronie, a stempel ambasady po lewej.

Komisja była w stanie zaakceptować tę zmianę. **Komisja** poświęci więcej uwagi rozkładowi (łącznie z prezentacją elektroniczną) oraz ewentualnym zmianom w celu umożliwienia wypełniania wniosku on-line.

Delegacja **IT** zaproponowała przeformułowanie tytułu w następujący sposób: „Wniosek o wizę do państwa Schengen”, ponieważ formularz powinien być wykorzystywany zarówno do składania wniosków o wizy na obszar Schengen, jak i o wizy do poszczególnych krajów. **Komisja** była w stanie zaakceptować skreślenie odniesienia do „Schengen”.

Odpowiadając na zapytanie delegacji **EE** **Komisja** podkreśliła, że jest to formularz ujednolicony, który służy między innymi do wymiany informacji między państwami członkowskimi (a w przyszłości będzie podstawą do wprowadzania danych do systemu VIS), zatem wszelkie odchylenie „krajowe” jest nie do przyjęcia.

Ad pola 1-3: delegacja **FR** zwróciła uwagę delegacji na problemy związane z wypełnianiem tych pól w krajach nie używających alfabetu łacińskiego, co oznacza, że wpisy w formularzu wniosku nie będą odpowiadały danym w paszporcie; delegacja zauważyła, że należy dopilnować, aby wpisy w formularzu wniosku odpowiadały informacjom zawartym w dokumencie podróży wnioskodawcy.

Ad pole 4: delegacja **DK** pragnęła, aby data urodzenia była zaznaczana w następujący sposób: „dzień-miesiąc-rok”. Chociaż obecna kolejność została przejęta z WIK i nie powodowała problemów, **Komisja** była w stanie zaakceptować tę zmianę.

Ad pole 6: delegacja **BE** pragnęła zatrzymać odniesienie do „pierwotnego obywatelstwa/pierwotnej narodowości” (pole 8 w załączniku 16 do WIK). **Komisja** była zdania, że informacje o pierwotnej narodowości są ważne jedynie w ograniczonej liczbie przypadków, zatem nie powinny być częścią standardowego formularza. **Komisja** powtórzyła, że fakt odniesienia do tego wpisu w projekcie rozporządzenia o VIS nie stanowi argumentu za pozostawieniem go w projekcie kodeksu wizowego. Zmiany w dorobku dokonane w kodeksie wizowym zostaną później uwzględnione w poprawce do rozporządzenia o VIS.

Delegacja **SE** pragnęła dodać miejsce na „obecny adres zamieszkania”, jak również na informacje dodatkowe na temat współmałżonka i dzieci wnioskodawcy. **Komisja** nie dostrzegła celu dodania takich informacji, biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy wnioskodawcy będą musieli przedłożyć indywidualne wnioski. Ponadto w VIS będzie przewidziane powiązanie między wnioskami.

Delegacja **EL** pragnęła ponownie wprowadzić odniesienie do imienia ojca wnioskodawcy, ponieważ informacja ta jest niezbędna do weryfikacji tożsamości wnioskodawcy. Propozycję poparły delegacje **NL** i **HU**.

Ad pola 10–11: delegacja **FR** nie aprobowwała skreślenia pola zawierającego informacje o „dacie wydania” dokumentu podróży, biorąc pod uwagę niektóre praktyki polegające na jednoczesnym wydawaniu kilku dokumentów podróży. **Komisja** przyjęła problem do wiadomości, ale była zdania, że rozwiązaniem nie będzie zmiana wniosku, lecz dodanie przepisu stanowiącego, że dokument podróży przedstawiony wraz z wnioskiem powinien zostać wydany w ciągu ostatnich pięciu lat.

Ad pole 12: chociaż ten tekst został przejęty z obecnego wniosku, delegacja **IT** była zdania, że należy wyraźnie stwierdzić, że wnioskodawca będzie musiał w jakiś sposób udowodnić, że ma prawo powrotu do kraju zamieszkania.

Ad pole 14: delegacja **IT** stwierdziła, że określenie „uczeń, nazwa i adres szkoły” wnosi niewiele. **Komisja** stwierdziła, że są to niezbędne informacje na temat „statusu” wnioskodawcy.

Ad pole 15: delegacje **IT** i **HU** pragnęły dodać informacje o państwie członkowskim pierwszego wjazdu. Delegacja **FR** twierdząc, że wyrażenia takie jak „miejsce docelowe pierwszego wjazdu” i „główne miejsce docelowe” są dla wnioskodawców często niejasne, zastanawiała się, czy można znaleźć wyraźniejsze sformułowania. **Komisja** zaproponowała „państwo(a) członkowskie, w którym ma miejsce pobyt”.

Ad pola 16 i 17: **FR** uznała je za dopuszczalne, ale pragnęła dodać odniesienie do „okresu ważności” zgodnie z prośbą wnioskodawcy. Delegacja **ES** nie zgodziła się z tym stwierdzając, że wystarczające jest odniesienie do wielokrotnego wjazdu. Delegacja **NL** chciała, aby we wniosku pozostawić odniesienie do „długiego pobytu”. **SE** zaproponowała przeniesienie pól 21–22 tak, aby następowały one po polu 17.

Ad pole 18: HU i FR zastanawiały się, dlaczego znajduje się ono we wniosku i czy dotyczy ono jedynie poprzedniej wizy na obszar Schengen. **Komisja** stwierdziła, że pole to obejmuje wszystkie poprzednie wizy dodając, że być może brzmienie należy uszczegółowić, chociaż wizy takie często nadal znajdują się w dokumencie podróży wnioskodawcy. Gdy zacznie działać system VIS, informacje dotyczące wizy na obszar Schengen będą tam zapisane.

DK pragnęła ponownie wprowadzić odniesienie do „poprzednich pobytów w państwie Schengen” (pole 28 obecnego wniosku). **Komisja** uznała to za zbędne, ponieważ informacje o poprzednio wydanych wizach zostaną w przyszłości wpisane do systemu VIS.

Ad pole 20: HU chciała dodać wyraz „studia”. IT i FR uznały, że pole to powinno być przeniesione do początku formularza. BE zaproponowała tytuł w liczbie mnogiej („Cel(e) podróży”). Chociaż wszystkie sformułowania zostały przejęte z WIK, **Komisja** była w stanie zaakceptować propozycje HU i BE.

Ad pola 21 i 22: NL, HU, IT i FR stwierdziły, że członkowie rodzin obywateli UE także powinni wypełniać te pola. HU zastanawiała się, co należy wskazać w polu 22 w przypadku wniosku o wielokrotną wizę wjazdową. **Komisja** przypomniała, dlaczego musi istnieć odniesienie (w postaci „pól, których nie należy wypełniać”) do praw przysługujących członkom rodzin obywateli UE na mocy dyrektywy 39/2004/WE, ale Komisja rozumie obawy delegacji dotyczące zamiarów członków rodzin w zakresie pobytu i rozważy usunięcie znaku *.

Ad pole 23: NL chciała dodać datę urodzenia osoby przyjmującej. Delegacja DE zgodziła się z tym i pragnęła także dodać informacje o płci i adresie. **Komisja** była w stanie zaakceptować wprowadzenie daty urodzenia i adresu, ale zastanawiała się, jaką wartość będzie miało zaznaczenie płci danej osoby, przypominając przy tym, że wraz z formularzem wnioskodawcy muszą przedstawić liczne dokumenty uzupełniające oraz że w celu spełnienia wymagań państw członkowskich w zakresie ładu publicznego i bezpieczeństwa funkcjonuje już wiele instrumentów i procedur (tj. „uprzednia konsultacja”, Vision, SIS).

IT chciała sformułować pole 23 jak następuje: „Nazwisko i **imię** osoby przyjmującej w państwach członkowskich. Jeżeli nie dotyczy, podać nazwę hotelu **lub** tymczasowy adres w państwach członkowskich.”. FR uznała, że pole to powinni wypełniać także członkowie rodzin obywateli UE. **Komisja** podkreśliła, że żądanie to wykracza poza sprawy czysto operacyjne i że uprzednia kontrola prawa do swobodnego przemieszczania się przysługującego tej kategorii osób jest nie do przyjęcia i jest sprzeczna z wyżej wymienioną dyrektywą; Komisja dodała także, że nie można uznawać, że członkowie rodzin obywateli UE tworzą ryzyko nielegalnej imigracji, zatem oznaczenie * w związku z polami 23, 25 i 26 powinno pozostać. W związku z polami 23–25 **Komisja** stwierdziła, że sformułowania można uściślić w celu rozróżnienia między sprawami „prywatnymi” i „publicznymi”.

Ad pole 27: BE zastanawiała się, czy od wnioskodawcy można żądać wypełnienia tego pola. **FR** zaproponowała skreślenie zwrotu „nie dotyczy”, lecz utrzymanie wyrażenia „data wygaśnięcia”, które będzie zgodne z wymogiem każdorazowego przedstawienia podróznego ubezpieczenia zdrowotnego przy składaniu wniosku; nie należy pozostawiać pola do manewru w LSC (por. art. 15 ust. 8). **Komisja** rozumiała obawy i zaproponowała, że w przypadkach, w których dowód posiadania podróznego ubezpieczenia zdrowotnego zostanie przedstawiony dopiero przy wydawaniu wizy, datę wygaśnięcia tego ubezpieczenia może wpisać personel konsularny w pionowej kolumnie.

Ad pole 28: DK zaproponowała wpisanie numeru dokumentu tożsamości. **Komisja** to zaakceptowała. W odpowiedzi na zapytanie delegacji **IT Komisja** stwierdziła, że wymienione zostały jedynie kategorie osób objęte dyrektywą 38/2004/WE.

Ad pole 28: „Związek rodzinny z obywatelem UE lub EOG”: niektóre delegacje kwestionowały znaczenie wyrażenia „wstępni pozostający na utrzymaniu”. **Komisja** stwierdziła, że terminologia powinna odpowiadać tej wykorzystanej w dyrektywie 38/2004/WE. Przedstawiciel Komisji podjął się wyjaśnienia tej sprawy.

Ad pole 29: NL zaproponowała, aby to pole następowało bezpośrednio po polu nr 11.

Ad pole 31: FR zaproponowała dodanie wyrażenia „osoby sprawujące władzę rodzicielską”, ponieważ wyrażenie „opiekun/przedstawiciel prawny” nie obejmuje wszystkich przypadków. **DK** pragnęła ponownie wprowadzić pola 36 i 42 z obecnego wniosku.

Oświadczenie związane z podróznym ubezpieczeniem zdrowotnym: **NL** stwierdziła, że dla osób składających wniosek o wielokrotną wizę wjazdową niedogodne jest dwukrotne składanie podpisu (tj. na polu 31) i zaproponowała połączenie obydwu.

PIONOWA KOLUMNA: „Wypełnia ambasada/konsulat”:

IT stwierdziła, że ogólnie poprzedni rozkład i sformułowanie było wyraźniejsze.

BE, przy wsparciu **NL** i **HU**, nie aprobowала zaznaczania w formularzu miejsca złożenia wniosku, a biura podróży nie powinny być powiązane z wspólnymi ośrodkami składania wniosków wizowych (*Common Application Centres – CAC*) i podmiotami świadczącymi usługi. **ES**, przeciwnie, pragnęła pozostawienia odniesienia do biur podróży. **Komisja** stwierdziła, że informacja o okolicznościach złożenia wniosku (określenie pośrednika) jest ważna, ale może rozważyć skreślenie opcji „ambasada/konsulat”.

Komentując kwestię podniesioną przez **IT Komisja** stwierdziła, że można rozważyć rozróżnienie między osobą, która „przyjęła” wniosek a osobą, która go „przetwarzała/analizowała”. **Komisja** rozważy ponowne wprowadzenie tych samych odniesień do dokumentów uzupełniających, które znajdują się w obecnej wersji WIK.

HU zaproponowała odniesienie do sytuacji „reprezentacji” na wypadek, gdyby wniosek został ostatecznie przekazany docelowemu państwu członkowskiemu.

IT stwierdziła, że należy zatrzymać odniesienie do wizy kategorii D. **NL** ubolewała nad skreśleniem odniesień do wiz kategorii D oraz D+C.

Komisja rozważy ponowne wprowadzenie wpisu „ważna na: ...”

OŚWIADCZENIE, KTÓRE MA PODPISAC WNIOSKODAWCA¹:

Znam i akceptuję² poniższe warunki: pobranie mojej fotografii i w stosownych przypadkach odcisków palców jest obowiązkowe do celów rozpatrzenia wniosku wizowego. Wszelkie dane osobowe dotyczące mojej osoby, zawarte w formularzu wniosku wizowego, wraz z moimi odciskami palców i fotografią, zostaną przedłożone właściwym organom państw członkowskich i będą przez nie przetwarzane w celu podjęcia decyzji w sprawie mojego wniosku wizowego.

Dane te wraz z decyzją podjętą w sprawie mojego wniosku lub decyzją o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu okresu jej obowiązywania zostaną wprowadzone do systemu VIS, będą w nim przechowywane przez okres pięciu lat i dostępne organom właściwym do przeprowadzania kontroli wizowych na granicach zewnętrznych i na terytorium państw członkowskich oraz organom ds. imigracji i azylu w państwach członkowskich w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki legalnego wjazdu, pobytu i zamieszkania na terytorium państw członkowskich, w celu wskazania osób, które nie spełniają tych warunków lub przestały je spełniać, rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu i określenia organu odpowiedzialnego za jego rozpatrzenie. Pod pewnymi warunkami dane te będą również dostępne organom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo wewnętrzne państw członkowskich. Organem odpowiedzialnym za przetwarzanie danych jest: [*Ministerstwo Spraw Wewnętrznych/ Zagranicznych danego państwa członkowskiego i dane kontaktowe*].

Jestem świadomy(-a) przysługującego mi prawa do uzyskania w każdym państwie członkowskim informacji na temat danych dotyczących mojej osoby przechowywanych w systemie VIS i informacji, które państwo członkowskie przekazało te dane, oraz żądania zmiany danych niepoprawnych i usunięcia danych pobranych w sposób niezgodny z prawem. Na moje wyraźne żądanie³ organy konsularne rozpatrujące mój wniosek powiadomią mnie, w jaki sposób mogę skorzystać z prawa do sprawdzenia danych dotyczących mojej osoby, zmienić je lub usunąć, oraz powiadomią mnie o możliwych środkach odwoławczych zgodnie z prawem krajowym danego państwa. Wsparcia i informacji na temat sposobu korzystania z tych uprawnień udzieli mi krajowy organ nadzorczy tego państwa członkowskiego [*dane kontaktowe*].

¹ **NL i FR:** zastrzeżenie weryfikacji. **IT** stwierdziła, że oświadczenie powinno być uproszczone i wyraźniejsze.

Komisja podkreśliła, że brzmienie oświadczenia zostało w głównej części przejęte z obecnego wniosku, ale że niektóre części zostały dodane do celów przechowywania danych w systemie VIS i do celów dostępu przez służby graniczne, ponieważ osoba ubiegająca się o wizę lub jej posiadacz musi zwrócić się do osób, które wpisały dane.

² **DE** chciała skreślić słowo „akceptuję”, ponieważ sprawia ono wrażenie, że wystarczy zgoda. Według ekspertów z dziedziny ochrony danych, zdanie musi zawierać odniesienie do przepisu prawnego (tj. art. 2 lit. h) dyrektywy w sprawie ochrony danych). Delegacja **PT** stwierdziła, że „akceptuję” nie jest odpowiednim słowem, ponieważ pobranie odcisków palców i przedłożenie zdjęcia cyfrowego jest obowiązkowe przy składaniu wniosku.

³ **BE** stwierdziła, że oświadczenie sprawia wrażenie, że osoba ubiegająca się o wizę lub jej posiadacz może składać skargi lub żądać poprawienia danych tylko w konsulacie. Według tej delegacji należy określić odpowiedzialne organy. **Komisja** zauważyła, że nie jest możliwe wyszczególnienie wszystkich odpowiedzialnych organów we wszystkich państwach członkowskich. Osoba ubiegająca się o wizę lub jej posiadacz może pytać o informacje w konsulacie, który następnie może ją skierować gdzie indziej.

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie informacje szczegółowe przeze mnie przedłożone są poprawne i kompletne. Jestem świadomy(-a), że podanie nieprawdziwych informacji spowoduje odrzucenie mojego wniosku lub unieważnienie przyznanej wizy i może podlegać odpowiedzialności karnej zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które rozpatruje wniosek.

Podaję się opuścić terytorium państw członkowskich po upływie ważności wizy, jeżeli zostanie mi ona przyznana. Wiadomo mi, że posiadanie wizy jest tylko jednym z warunków wjazdu na terytorium europejskie państw członkowskich. Sam fakt przyznania mi wizy nie oznacza, że będę miał(a) prawo do odszkodowania w przypadku niespełnienia warunków określonych w przepisach art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen, wskutek czego nie uzyskam zezwolenia na wjazd. To, czy warunki wjazdu są spełnione, zostanie ponownie sprawdzone w momencie wjazdu na europejskie terytorium państw członkowskich.
